

flakavirkini hava havt vánalig úrslit, meðan tölur eru hækkaðar á øðrum okjum, ið ikki beinleiðis vinna gjaldoyra til landið, sigur N. V. Skak-Nielsen.

Alivinnan ein glotti

Onkur glotti er tó.

— Alivinnan visir seg at ganga rætta vegin, sjálvt um prisirnir í ár eru nógv lægri enn í fjør. Men tá vóru teir eisini óvanliga høgir. Um nokur ár skuldi alivinnan verið fôr fyri at vunnid gjaldoyra til landið.

Svartkjaftavinnan er eisini ein roynd, at viðgera fiskin umborð fyri at fáa eina betri vøru fyri hægri pris. — Men hinvegin krevur tann framleiðslan stórar iløgur, so neyvan fara føroyingar at spinna gull burtur úr svartkjaftinum. Enn er tó óv tíðliga at siga um royndirfer at eydnast, sigur N. V. Skak-Nielsen.

Hann heldur, at sjálvt um sparitiltøkini hjá landsstýrinum við inntøkulógunum komu heldur seint, hevði stóðan í landinum verið upp aftur verri, um inntøkulógirnar ikki vóru gjørdar.

Øll fraktskipini, sum í ár fóru av landinum, ávirkaðu gjaldsjaðnvágina, soleiðis at hallið ikki vaks. Men fyri landið var tað kortini ikki gott. Við at missa skipini fóru stórar iløgur fyri skeytið.

— Hvussu leingi føroyingar kunnu halda fram við at liva sum nú, er til at siga. Tað veldst um iløgurarnar í svartkjaftavinnuna og um skipapakkarnar, sum hetta landsstýrið hevur samtykt. Úrslitini kenna vit ikki enn. Rækjurnar vóru ikki so nógvir við Svalbard, sum væntað, g t fóru skipini í taðin til Canada, har treytirnar ikki eru tær best hugsandi. Treyðugt skuldu føroyingar farið í vanligan fiskiskap við Føroyar, tí grunnarnir verða ríkiliga nógv troyttir framman

undan. Vit hava eisini sæð, at minni kemur burtur úr hjá skipunum. Tað skal fiskast meira fyri at fáa somu nøgd. Fiskaprisirnir hava eisini verið vánaligir, og tað er hóast alt tað, føroyingar liva av.

Eingin avgrund

— Fyrr tosaðu politikarar so nógv um at nærkast avgrundini. So hørd orð eru ikki rætt at brúka, uttan so at landskassin kemur so illa fyri, at knappliga verður neyðugt at lána meira uttanlands fyri at kunna halda fram. At lána uttanlands er ongan tíð nokur loysn. Tað útsetir bara trupulleikarnar, og jú longri tíð gongur, jú torførari verður at koma aftur á beint, sigur N. V. Skak-Nielsen.

— Men ikki er lætt at gera við, tí tað eru so nógv mótstriðandi áhugamál, ikki bara politiskt men eisini millum økini í landinum. Hvørt øki vil hava sitt, og so hendir tað lætt, at øll fáa, sigur hann.

Mugu fylgja við

— Eini ráð kundi eg givið. Føroyingum vantar amboð at stýra búskapinum við. Á nøkrum økumeru føroyingar ikki serliga afturhaldandi við at gjalda pengar út, men teir stóru pengarnir verpa ikki brúktir til búskaparstýring. Neyðugt er at hava tær røttu amboðini fyri at fylgja búskapinum, at lýsa stóðuna og leggja upp í í røttu løtu. Tað er ikki nóg mikið, at ráðgevari nevndin ger eina frágreiðing á hvørjum ári. Á tí økinum eru føroyingar ógvuliga afturhaldandi. Og so snýr tað seg ikki um tær stóru upphæðirnar, um vit sammeta við bara eitt berghol í landinum, sigur N. V. Skak-Nielsen, formaður í ráðgevandi nevndini viðvíkjandi Føroyum.

randi

Lidini hjá I.F. Flong og IF uttan fyri býráðssalin í Høje-Taastrup, har varabýráðsfor-maðurin tók imóti

Vertirnir vitja næsta ár

Dreingjaliðið hjá IF staði seg væl móti donskum liðum

Mánamorguni kemur dreingjaliðið hjá IF aftur við Norrønu fúrtan daga vitjan í Danmark. Saman við foreldrum, systkjum, leiðarum og venjara hava tey tilsamans 48 fólk verið og vitjað dreingjaliðið IF Flong.

Umframt at vitja ymsa staðni í Danmark, hava dreingirnir sjálvandi eisini spælt fótibólt. Væl hevur gingist. Í eini litlari kapping móti trimum donskum liðum, vunnu fuglfirðingar allar dystirnar og fingi øll steypini.

Næsta summar kemur IF Flong til Fuglafjarðar at vitja. Dreingirnir figgia ferðina við at savna inn og selja fløskur og pappir.

Søren D. Sørensen, varabýráðsformaður í Høje-Taastrup kommunu og Hjalmar Joensen, formaður í IF handaðu og fingi gávur í býráðnum

Nýggjur skrivstovustjóri í Tinganesi

Starvið sum skrivstovustjóri í Landsstýrinum verður helst lýst leyst í hesum mánaðinum. Nýggi stjórinn skal taka við

sum formaður í Landsstýrinum, tá ið Johan Djurhuus leggur frá sær fyri aldur. Hann hevur verið skrivstovustjóri í Tinganesi síðani 1948.